

**ACTUM DISPUTATORIO-
ORATORIUM.**

IN

AUDITORIO PUBLICO

ILLUSTRIS SCHOLÆ TORGENSIS

DIE 27 APRIL. 1699.

HORA POMERIDIANA I. SEQ^Q HABENDUM

MÆCENATES, PATRONI AC FAUTORES OFFICIO-

SISSIME EAQVE, QVA PAR EST, OBSERVAN-
TIA INVITANTUR

M. GOTHOF. STEINBRECHERO REC^T.

TORGÆ
PRÆLO HEMPIANO.

Vantum & utilitatis & jucunditatis juven-
tuti in Scholis etiam Classicis hærenti affe-
rant non semel iteratæ Disputationes, di-
cerem, nisi dudum vir *CL. Sturmii L. 3, Epist. Class.*
sub finem id edocuislet: disputandi morem bis per
mensem repeti, moderatum, inquietus, habet modum, &c.
Proinde disputationis habendæ rationem
præscribit, *Tract. de Lud. rect. aper. cap. 37.* Sic Tom. II. Lit. institut. legi-
mus Scholam Magdeburgensem per singulos tres menses
Actus instituisse disputatorios. Equidem neutiquam pro-
bamus illam philosophandi ac disputandi methodum Pon-
tificiorum, qui maximum temporis, utilioribus magisqve
necessariis studiis in Schola impendendi, spatiū acutissi-
mis frivilisqve quæstionibus excogitandis, decidendis tri-
buunt, conterunt, qvin & Sacris easdem Oraculis antefer-
re non dubitarunt. Audiamus hac de re testem B. Lutherum
Tom. VI. Jeneſi fol. 90. ita loquente: Nach Verlesung des Evan-
gelii fuhren sie (die Papisten) in Schlauraffen-Land. Einer
predigte aus dem Aristotele und den Heydnischen Büchern:
der andere aus dem Decret, ein anderer brachte Fragen aus
St. Thomas und Scholastern. Quid igitur mirum, si non
pauci Papisticæ religioni addicti, ab istis nugis abhorue-
rint, & suspiri ad Deum ardentissimis de Ecclesiæ Schola-
rumqve reformatione fusis, Aristotelem ex Ecclesia relegatum iverint. Ita enim memoriæ prodit Pastor quondam
Brunsuiensis ad D. Catharinam & doctus & fidus *Gasperius*,
in Oratione lectu non minus digna, quam jucunda de
Lampadii vita p. B. b. 7.

” Habuit Henricus Lampadius per Hyemem ab anno 26 us-
” que ad Festum Paschatos anni 27. collegam, Johannem Gro-
” vium, bonum quidem hominem, sed simplicem & Pontificium. Is
” cum in habendis concionibus infelicior esset, subindeqve ex Aristot-
” ele, Platone & aliis profanis Scriptoribus compilata in suggestum
” afferret: Lampadius vero summo studio Scripturæ textum inculca-
” ret: dissonantia quædam inter duos collegas deprehensa est. Cum
” que Lampadii conciones populo magis probarentur, præcipui ali-
” quot cives ejus Parochiæ, inter quos autor Sanderas antesignanus
” fuit, ab amplissimo Senatu submisso contenderunt, ut cum Johan-
” ne Grovio per Pastorem ageretur, quo suas Lampadii concionibus
” nil nisi verbum Dei redolentibus, attemperaret, & Aristotelem,

Avi-

Avicennam, Ifidorum & nescio qvæ alia excitata numina ab Ecclesiæ limitibus procul removeret: Agitur cum Johanne Grovio, qui emendationem pollicetur. Cum igitur in die Paschatos sanctas Missæ ut vocant, concio Grovio habenda esset, illeque sibi ipsi differeret, putaret autem concioni pomeridianæ familiam solummodo inter futuram, coram qua videbatur animo præsentiore concionaturus, cum collega horam docendi permutat. Videntes itaque auditores, sibi Grovium non destinata hora comparere, quod sibi metuerat, hora 12. meridiana solito frequentiores confluxerunt. Ille vel more suo, vel quod aliam docendi rationem ignorabat, ter præmisso themate, ut vocabant, Latine & Germanice: *Hec est Dies quam fecit Dominus, exultemus & letemur in ea, explicationem suam hunc in modum exorditur: Sic dicit Aristoteles 2. Physicor. cap. 7.* Id indigne ferens tutor quidam Johannes Beccerus, nugatoria rum rerum minus studiosus, una cum vicino Pflaumbaum sub initium concionis assurgit, & funem, quo æs Campanarum pulsari soleat, aggressus, Aristotelem cum publica infamiâ, commotô nimis rum toto auditorio, ex templo relegat, quemadmodum historia illa plenisque nota est. Obstupefactus Sacerdos illa turba per pulsum concitata, ex suggestu statim descendit, & dimissione à Pastore impetrata ex urbe discedit.

Sic & nos nostra è Schola discedere jubemus spinosas Scholasticorum sententias ac infructuosas contentiones, sobrium contrâ philosophandi studium in Programmate quodam commendaturi, nonnullas de Philosophiæ principiis Theses in Actu superiori disputatorio examinandas curavimus, singulisqve hebdomadibus bis disputare discipulos ius simus, & quidem Thesibus maximam partem ad Moralia & Theologica spectantibus propositis, quippe optimè rati non lingvam solum Latinam eo ipso volubilem reddi, sed discrimen etiam veræ à falsa Ecclesiæ, etiam iis, qui studio se Juris ac Medicinæ sunt applicituri, innotescere. Nam profectò quotvisque Studiosorum operam Juri aut Medicinæ in Academiis navantium, est, qui Theologiæ Theticæ, ne dicam, Polemicæ rationem habeat? Non itaque est quod miremur, si in aliis studiis excolendis occupati totique, ac proinde capita fidei à Scholæ Magistris tradita obliti, facile in errorem deducti falsam de hoc & illo fidei dogmate opinionem fovant, aut à vera religione deficiant. Quare cùm Ecclesia nostra tot persecutionum telis hoc præcipue tempore sit exposita: in hac nostra Schola auspiciis Honoratissimorum Inspectorum denuò cautum est, ut singulis diebus accurata pietatis excolendæ ratio habeatur, & omnium Clas-sium Juventus in fundamento fidei probè solideque informetur, anteqvam Scholæ tectis valedicat. Id quod cum etiam mihi Rectori dictum putaverim: hactenus non elegantes

gantes tantum libellos D. Nicolai Hunnii & Doct. Balthasaris Meisneri contra Papatum, nec non Frid. Justi Mengeweins Synopsin Theologiae Thetico - Polemicæ legendam, relegendam præter Hutteri Compendium Theologicum commendavi, atque ex his libellis utilissimis Thesin & Antithesin, per discursum & disputaciones familiarem quasi reddidi, sed hoc etiam Actu non nullas ex iisdem Theses discutiendas proponere volui sequentes:

- I. Magistratus subditos suos ad Religionem aliam amplectendam cogere non tenetur.
- II. Consensum Parentum in ineundo Conjugio requiri quis neget; Polygamiam autem licitam esse affirmare quis autem?

III. Fabulosa illa de Preadamitis sententia refutata dudum est & explosa.

Quas Theses in Palæstra Auditorii nostri disputatoria, exercitii gratia impugnabunt, propugnabunt sequentes ab indole egregia profectuque laudabili commendandi adolescentes, ex numero Respondentium:

GOTTOFREDUS HERMANNUS, Bitterfeldensis.

JOHANN. FRIDERICUS KÖPPE, Torgensis.

Qvibus se opponent:

JOHANN. MICHAEL. SCHMIDERUS, Torgensis.

JULIUS HEINRICUS SCHRAM, Dresdenensis.

CHRISTOPH. HEINRICUS de GLOBIG, Eqves Saxonius.

SIGISMUND. ERNEST. de KARAS, Eqves Lusatus.

CAROL. FRIDERICUS de WÜRKER, Eqves Danicus.

JOHANN. JACOB. KIRSTENIUS, Lützena Misnicus.

Cumque vir ille supra laudatus CL. Sturmius l.c. optime moneat:

Primum officium esse Praeceptoris, ut videat, ne declamandi consuetudo intermittatur, & crebre declamationes habeantur, idque statim temporibus, vel paribus cum disputatione gradibus, vel vicibus alternis: & nos eundem secuturi ordinem, finita disputatione, declamare & brevi oratione de casibus Fatalibus, qui sicuti non raro haec tenus evenerunt, ita inevitabili quasi necessitati vulgo tribuuntur, uberioris dicere jussimus Juvenem egregiae & indolis & spei bonae

JOHANNEM MICHAELEM SCHMIDERUM, Torgens. qui & celeerrimam ad Albim Academiam petiturus, Missis simul nostris ultimum dicet Vale.

Cui dupli Actui ut interesse freqventes ac benevoli ne dedignentur Dn. Mæcenates, Patroni, Collegæ ac Amici O.O.H. officiosissimè enixissimeque rogamus, obsecramus, officia, quæ modo cunq; à tenuitate nostra profici possunt, polliciti prompta semper ac parata.

78 M 437

TA 706

Kein Rest.

nur 51. Stav verknüpft bisher

I

WPA

B.I.G.

PISPUTATORIO-
TORIUM,
IN
ORIO PUBLICO
SCHOLÆ TORGENSIS

AD
 APRIL. 1699.
 MERIDIANA I. SEQ.
 HABENDUM
 ONI AC FAUTORES OFFICIO-
 QVA PAR EST, OBSERVAN-
 INVITANTUR

STEINBRECHERO RECT.

TORGÆ
LO HEMPIANO.